

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620202173
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2620202173.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., IČO: 31 340 890, adresa Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., IČO: 47 232 471, adresa Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, proti žalovaným: 1. O. M., nar. XX.XX.XXXX, adresa X. XXXX/XX, Z. W. - Z. B., 2. mal. M. M., nar. XX.XX.XXXX, adresa ako žalovaný 1, zastúpená žalovaným 1 ako zákonným zástupcom, o 13.837,77 Eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Senica z 25.02.2021, č. k. 5Csp/55/2020-46, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd zmenu žaloby na základe podania žalobcu zo 04.03.2021 nepripúšťa.
- II. Odvolanie žalobcu voči napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku I o prerušení konania odmieta.
- III. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku II o odmietnutí podaní a výroku III o trovách konania potvrdzuje.
- IV. Žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na preruшение konania zamietol (výrok I), podania žalobcu zo dňa 20.08.2020 a zo dňa 10.11.2020 odmietol (výrok II) a žalovaným náhradu trov konania nepriznal (výrok III).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 129 ods. 1 a 3, § 132 ods. 1, § 133 ods. 1 a 2, § 164, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a čl. 4 ods. 1 a čl. 17 základných princípov zák. č. 150/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že dedičské konanie po poručiteľke - neb. X. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom X. XXXX, Z. W. (ďalej len „poručiteľka“) bolo právoplatne skončené uznesením Okresného súdu Senica z 23.11.2020, č. k. 11D/59/2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.11.2020, čím odpadol dôvod, pre ktorý žalobca žiadal konanie v danej veci prerušiť, a preto súd návrh žalobcu na prerušení konania zamietol. Podania žalobcu z 20.08.2020 a z 10.11.2020 nemajú riadne náležitosti žaloby, keďže žalobca v nich dostatočne neidentifikoval žalovaného, pretože neuviedol meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu alebo pobytu, dátum narodenia alebo iný identifikačný údaj žalovaného, hoci sú tieto údaje v zmysle § 133 CSP obligatórnou náležitosťou označenia fyzickej osoby. Žalobca v podanej žalobe žalovaného označil iba ako dedičov po poručiteľke, a to i napriek tomu, že ustanovenie § 133 CSP jednoznačne stanovuje, ktoré údaje sú potrebné pre identifikáciu žalovaného. Povinnosť riadne identifikovať žalovaného v zmysle ustanovenia § 133 CSP nemožno preniesť na súd. Za odstrániteľný nedostatok konania je považovaná i neúplnosť žaloby v zmysle ustanovení § 132 ods. 1 a § 133 CSP, a preto sa súd pokúsil tento nedostatok odstrániť v zmysle ustanovenia § 129 ods. 1 CSP uznesením č. k. 5Csp/55/2020-37, ktorým

vyzval žalobcu na odstránenie väd jeho podania. Tento pokus sa však minul účinkom, pretože žalobca na výzvu súdu síce reagoval, avšak vady svojho podania neodstránil. Navyše žalobca i napriek tomu, že dedičské konanie po poručiteľke už bolo právoplatne skončené, žalovaného doposiaľ neoznačil. Riadna žaloba je nutnou podmienkou konania a v prejednávanej veci sa jej neexistenciu nepodarilo odstrániť, pretože žalobca síce po poučení a výzve súdu doručil súdu podanie, ktoré však vady žaloby neodstránilo. Podmienky na začatie konania nie sú v tomto prípade splnené, a preto súd prvej inštancie podania žalobcu označené vo výroku II napadnutého uznesenia podľa § 129 ods. 3 CSP odmietol. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania analogicky ako pri zastavení konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a s použitím čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP. Odmietnutie podania žalobcu zavinil samotný žalobca tým, že neodstránil vady svojho podania v zmysle riadneho poučenia súdu a principiálne by preto bolo namieste priznanie náhrady trov konania protistrane, teda v tomto prípade žalovaným. Súd však žalovaným náhradu trov konania nepriznal v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo, pretože žalovaným v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie s odôvodnením, že v čase, keď mu bola doručená výzva na doplnenie jeho podania z 20.08.2020, nedisponoval uvedenými údajmi, a preto nemohol uvedenej výzve konajúceho súdu vyhovieť. Údaje o dedičoch poručiteľa mu v dôsledku skutočnosti, že nedisponoval osvedčením o dedičstve, teda nemali byť ako známe. Žalobcovi bolo osvedčenie o dedičstve po poručiteľke doručené až 04.01.2021. Žalobca v odvolaní označil dvoch dedičov poručiteľky ako žalovaných a doplnil ich údaje v rozsahu dátum narodenia a bydlisko.

4. Súčasťou podania žalobcu zo 04.03.2021, ktorého obsahom bolo odvolanie proti napadnutému uzneseniu, bola aj „úprava“ žalobného návrhu. Žalobca petit žaloby mienil zosúladiť s uznesením o dedičstve a navrhol, aby konajúci súd vydal rozsudok v tomto znení:

„Žalovaný 1 je povinný zaplatiť Žalobcovi na účet Žalobcu vedený v B. Z., a. s., SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX VS: XXXXXXXXXXXX

- dlžnú istinu vo výške 10.378,33 Eur,
- dlžné úroky z istiny vo výške 2720,31 Eur ku dňu 31.07.2020,
- zmluvný úrok vo výške 12,5 % p. a. zo sumy 10.378,33 Eur od 01.08.2020 do zaplataenia,
- zákonný úrok vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 10.378,33 Eur od 01.08.2020 do zaplataenia
- súdny poplatok zaplatený Žalobcom za podanie tohto návrhu v prislúchajúcej časti 3/4 ;

a na účet právneho zástupcu Žalobcu vedený v V. Z., a.s., pobočka zahraničnej banky, IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX • trovy právneho zastúpenia vo výške 565,85 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaväzujúceho Žalovaného na vyššie uvedené plnenie.

Žalovaný 2 je povinný zaplatiť Žalobcovi na účet Žalobcu vedený v B. Z., a. s., SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX VS: XXXXXXXXXXXX

- dlžnú istinu vo výške 3.459,44 Eur,
- dlžné úroky z istiny vo výške 906,77 Eur ku dňu 31.07.2020,
- zmluvný úrok vo výške 12,5 % p. a. zo sumy 3.459,44 Eur od 01.08.2020 do zaplataenia,
- zákonný úrok vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3.459,44 Eur od 01.08.2020 do zaplataenia.
- súdny poplatok zaplatený Žalobcom za podanie tohto návrhu v prislúchajúcej časti 1/4 ;

a na účet právneho zástupcu Žalobcu vedený v V. Z., a.s., pobočka zahraničnej banky, IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX • trovy právneho zastúpenia vo výške 188,61 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaväzujúceho Žalovaného na vyššie uvedené plnenie.“

5. Krajský súd v Trnave preto ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má - s výnimkou časti smerujúcej proti výroku I napadnutého uznesenia - zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), bez potreby

zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže odvolanie voči výroku I treba podľa § 386 písm. d) CSP odmietnuť a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo zvyšných výrokoch II a III vecne správne, v dôsledku čoho boli v tomto rozsahu splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

6. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že podanie žalobcu, ktorým upravil petit žaloby, odvolací súd posúdil ako návrh na zmenu žaloby. Zmena žaloby ale podľa § 371 CSP nie je v odvolacom konaní možná, v dôsledku čoho odvolací súd zmenu žaloby nepripustil (výrok I).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah napadnutého rozhodnutia a uplatnené dôvody v odvolaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania a odmietol podania žalobcu z 20.08.2020 a z 10.11.2020.

8. Čo sa týka časti napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, z odvolania nie je zjavné, v čom žalobca vidí jeho nesprávnosť. Žalobca v tomto smere neprednáša žiadne výhrady, súdu prvej inštancie nič konkrétne nevytýka. Odvolanie v tejto časti neobsahuje odvolacie dôvody, čo znamená, že nespĺňa náležitosti upravené v § 363 CSP. Keďže na doplnenie odvolacích dôvodov súd odvolateľa nevyzýva (§ 373 ods. 1 druhá veta CSP) a bez odvolacích dôvodov, ktorými je odvolací súd viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), nemožno napadnuté uznesenie nijako preskúmať, ide o vadu odvolania, pre ktorú nemožno v odvolaní pokračovať. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu voči výroku I napadnutého uznesenia podľa § 386 písm. d) CSP odmietol (výrok II).

9. Pokiaľ ide o rozhodnutie o odmietnutí podaní žalobcu, odvolací súd nezistil, že by bol naplnený niektorý z odvolacích dôvodov uplatňovaných žalobcom.

10. Po prvé, žalobca súdu prvej inštancie vytýka, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP], no z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by to tak bolo. Žalobca v tomto smere v podstate v odvolaní namieta, že v čase, keď mu bola doručená výzva na doplnenie podania, nedisponoval údajmi žalovaných. Súd prvej inštancie však v napadnutom uznesení ani nedospieva k zisteniu, že žalobca údajmi žalovaných v čase doručenia výzvy disponoval. Súd prvej inštancie v poslednej vete bodu 10 napadnutého uznesenia konštatoval, že napriek tomu, že dedičské konanie po poručiťke bolo právoplatne skončené (23.11.2020), žalobca žalovaných doposiaľ (25.02.2021) neoznačil. Žalobca pritom toto zistenie nijako nenapáda, dokonca sám potvrdil, že uznesenie Okresného súdu Senica z 23.11.2020, č. k. 11D/59/2020, ktorým bolo v dedičskom konaní rozhodnuté o dedičstve po poručiťke, mu bolo doručené už 04.01.2021. V dôsledku toho nemožno uzavrieť, že by súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

11. Po druhé, žalobca voči napadnutému uzneseniu namieta, že je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Žalobca však v odvolaní vôbec nespresňuje, aký právny názor súdu prvej inštancie napáda a v čom má podľa neho spočívať nesprávnosť. Žalobca ani v tejto súvislosti súdu prvej inštancie nič konkrétne nevytýka a neprednáša dokonca ani všeobecné výhrady. Odvolanie v tejto časti neobsahuje žiaden riadne vymedzený odvolací dôvod, preto nemôže viesť k spochybneniu napadnutého uznesenia.

12. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že súhlasí s názorom žalobcu, ktorý prezentoval počas konania, že z dôvodu zamedzenia uplynutiu premlčacej doby by v čase prebiehajúceho dedičského konania po poručiťkovi, keď nie je známy okruh dedičov, bolo potrebné akceptovať žalobu proti neznámym dedičom. Takéto žaloby pripúšťala už aj staršia judikatúra (R 65/1972), od ktorej niet dôvodu sa odchyľovať. Prekážka, pre ktorú nemohol žalobca označiť žalovaných v súlade s § 133 ods. 1 CSP, však odpadla pred rozhodnutím súdu prvej inštancie uznesením o odmietnutí podania, v ktorom sa mu vytýkali práve chýbajúce údaje žalovaných. Uznesenie z dedičského konania bolo žalobcovi doručené už 04.01.2021, čo znamená, že žalobcovi musel byť okruh dedičov po poručiťke zrejmy najneskôr v tento deň. Dokonca žalobca sám súdu prvej inštancie už pred tým oznámil, že si spornú pohľadávku prihlásil do dedičského konania, takže o okruhu do úvahy prichádzajúcich dedičov sa mohol dozvedieť aj skôr. Napriek tomu, že žalobca mal vedomosť o tom, že súd prvej inštancie očakáva od neho doplnenie údajov

žalovaných, ostal nečinný a v konaní reagoval až odvolaním, teda po tom, čo súd prvej inštancie dňa 25.02.2021 jeho podania odmietol po uplynutí takmer dvoch mesiacov, od kedy sa žalobca najneskôr dozvedel o totožnosti žalovaných. V konečnom dôsledku to znamená, že žalobca bol v pozícii, ktorá mu umožňovala podať žalobu voči riadne identifikovaným žalovaným, no napriek tomu tak neurobil a svoju žalobu v rozpore s výzvou súdu prvej inštancie nedoplnil údajmi potrebnými na vedenie konania proti konkrétnym osobám.

13. Odvolací súd tak síce nesúhlasí s paušálnym názorom súdu prvej inštancie o neprípustnosti žalôb proti neznámym dedičom, no keďže žalobcom uplatňované odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), neobstoja, výrok II napadnutého uznesenia je v spojení so súvisiacim výrokom III o náhrade trov konania vo výsledku vecne správny a odvolací súd preto napadnuté uznesenie v tomto rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil (výrok III).

14. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP vychádzajúc z toho, že žalovaní sa odvolacieho konania nezúčastnili a žalobca so svojím odvolaním neuspel, v dôsledku čoho odvolací súd v súlade s judikatúrou (R 72/2018) žalovaným podľa § 255 ods. 1 CSP a contrario nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok IV).

15. Toto uznesenie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).